

67. Oväntad bröllopgäst.

a.	SI, I.N.E. Saml. O. A.	nn.	HI, S.L.S. 204, 286.	MELODI.
b.	PA, S.L.S. 16, 191. (R)	oo.	MU, S.L.S. 22, 697; även S.L.S. 50, 13.	Översikt.
c.	PÅ, S.L.S. 367, 1362.	pp.	PÖ, I.N.E. 4, 1. (Ö)	
d.	FB, I.N.E. Saml. O. A.; även S.L.S. 204, 284.	qq.	MU, S.L.S. 50, 12.	
e.	HI, S.L.S. 367, 124.	rr.	Öb, B.F.A. n:r 42 b—44 b.	
f.	KI, S.L.S. 82, 402. (B)	ss.	Öb, Vasa Brages saml. 57.	
g.	SI, I.N.E. Saml. O. A.	tt.	VÅ, B.A. 2 n:r 20. (Å)	
h.	BO—ES—PY—SI, Th. Wegelius saml. n:r 39; även Nyl. III, 53. (Q)	uu.	JE, I.N.E. Saml. O. A.	
i.	PO, A. Adolfssons saml.	vv.	RE, S.L.S. 52, 148. (O); även S.L.S. 63, 77. (H)	
j.	LT, S.L.S. 360, 162.	xx.	LF, S.L.S. 523, 40. (RR)	
k.	KO, S.L.S. 352, 76.	yy.	FÖ—JO—LE, S.L.S. 46, 348.(U)	
l.	PO, I.N.E. Saml. O. A.	zz.	FÖ, S.L.S. 383, 43.	
m.	HI, S.L.S. 383, 46.	ää.	BÖ, S.L.S. 508, 67. (G)	
n.	PÅ, S.L.S. 367, 1364.	ää.	LF, S.L.S. 523, 58.	
o.	LE, S.L.S. 512, 61.	öö.	SA, I.N.E. Saml. O. A.	
p.	EN—SN, S.L.S. 281, 53. (P)	aaa.	HO, S.L.S. 367, 115.	
q.	HI, S.L.S. 367, 121.	bbb.	IÖ, S.L.S. 508, 71.	
r.	DF, S.L.S. 383, 47; även PA, G. Dahlströms saml.	ccc.	LU, S.L.S. 512, 64.	
s.	NA, S.L.S. 53, 217. (T)	ddd.	LF, R3, 165, 286. (GG)	
t.	NA, S.L.S. 367, 123:	eee.	NB, I.N.E. 5, 23. (FF)	
u.	BO, B.F.A. n:r 44 a.	fff.	VÅ, I.N.E. Saml. O. A. (J)	
v.	VÅ, I.N.E. Saml. O. A.	ggg.	RE, R6, 190, 1. (HH)	
x.	HI, S.L.S. 367, 126.	hhh.	LO, S.L.S. 12, 50. (F)	
y.	HI, S.L.S. 367, 122.	iii.	HI, S.L.S. 367, 118.	
z.	NA, S.L.S. 352, 79.	jjj.	EE, S. Snåres saml.	
å.	NA, S.L.S. 352, 80.	kkk.	ST, S.L.S. 367, 1361; även S.L.S. 328, 135.	
ä.	NA, G. Dahlströms saml.	lll.	LT, J. Rosas saml. n:r 6.	
ö.	NA, S.L.S. 352, 78.	mmm.	LT—MÖ—PÅ—BO, Nyl. V, 323.	
aa.	HI, S.L.S. 367, 125.	nnn.	LT, S.L.S. 360, 147.	
bb.	KO; HO, L. W. Fagerlund, Anteckningar n:r 1. (N)	ooo.	PÅ, Nyl. III, 56.	
cc.	GU, S.L.S. 508, 72. (D)	ppp.	HI, S.L.S. 367, 117.	
dd.	KO, S.L.S. 352, 77.	qqq.	NA, S.L.S. 352, 81.	
ee.	BO, I. N.E. Saml. O. A.	rrr.	RE, S.L.S. 52, 148.	
ff.	KÖ, S.L.S. 383, 45.	sss.	HI, S.L.S. 367, 127.	
gg.	GB, S. Snåres saml.	ttt.	BO, I.N.E. Saml. O. A.	
hh.	HO, S.L.S. 508, 63.	uuu.	BO, I.N.E. Saml. O. A.	
ii.	LE, S.L.S. 512, 62.	vvv.	FÖ, S.L.S. 512, 63.	
jj.	HO, S.L.S. 367, 116.	xxx.	Öb, Vasa Brages saml. 69.	
kk.	IÖ, S.L.S. 367, 120.	yyy.	KÖ, S.L.S. 383, 44.	
ll.	BÖ, S.L.S. 508, 64. (Y)	zzz.	BO, B.F.A. n:r 5a, b.	
mm.	HO, S.L.S. 367, 119.	äää.	IÖ, S.L.S. 508, 60. (Z)	

Varianter. a. *Nl, Sibbo.*

Sj. *Karl Jakob Less.*

Uppt. Otto Andersson.

Och jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan-de berg och skå-dar i dju - pan

dal. Där fick hon se ett för-gån-gande skepp, som fullt av gre - var var.

b. *Åb, Pargas.*

Uppt. Karl Ekman 1890.

Och jung-frun hon gån - gar sig på hö - gan berg till att

skå - da den dju - pan dal. Där fick hon se ett

seg - lan - de skepp, som fullt med gre - var var.

c. *Nl, Pärnå, Källa.*

Sj. *Linda Renholm, f. 1866.*

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Jungfrun i hö-ga lof - - tet hon skå-dar i en djup dal. Där

fick hon se ett fram-gån-gan-de skepp, som fullt med gre-var var.

d. *Åb, Finby, Pettu.*

Sj. *Tilda Troberg.*

Uppt. Otto Andersson.

Jung-frun gån-gar sig på hö - gan berg och skå-dar i dju-pan-de

dal. Där fick hon se ett gån-gan-de skepp, som fullt med de gre-var var.

¹ I var. fr. LO (S.L.S. 204, 284) avviker slutet:

gån - gan-de skepp, som fullt med gre-var var.

e. Åb, Hitis, Hamnholmen.

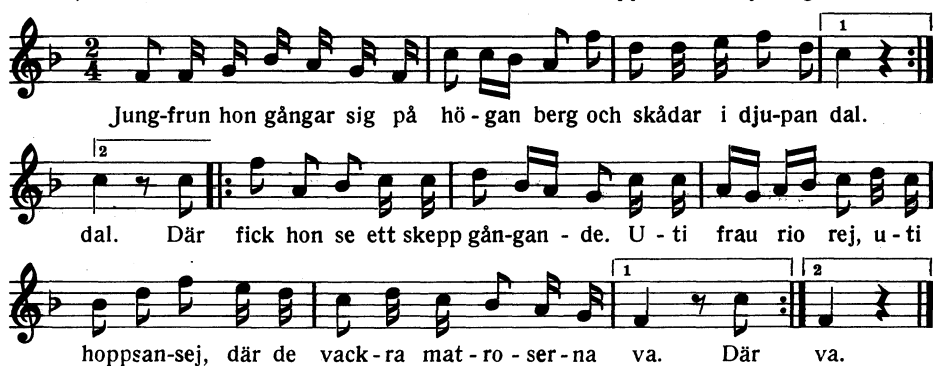
Sj. Emma Abrahamsson, f. c. 1859.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

f. Åb, Kimito.

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

g. NI, Sibbo.

Sj. Maria Johansson.

Uppt. Otto Andersson.

h. NI, Borgå—Esbo—Pyttis—Sibbo.

Uppt. Th. Wegelius.

dal. Där fick hon se ett för-gå-en-de skepp, som fullt av de
gre-var var. var.

i. *Nl*, Pojo, Ekerö.
Sj. *Erika Grönlund*, f. 1861.

Uppt. Alfild Adolfsson 1933.

dal. Där fick jag se ett för-gån-gan-de skepp, som fullt av gre-var var.

j. *Nl*, Lappträsk, Lindkoski.
Sj. *Joh. Fredrik Fredriksson*, f. 1845.

Uppt. Ragnar Hollmerus 1911.

Jag gick mig upp på hö-gan berg, såg ner i dju-pan
dal. Där fick jag se ett för-gån-gan-de skepp, som fullt av gre-var var.
2. Den ald-ra yngs-ta gre--ven, som up-på det skeppet
var, han vil-le den jungfrun tro-lo-va, så fat-tig som han var.

k. *Åb*, Korpo, Rosklax.
Sj. *Svea Andersson*.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

dal. Där fick jag se ett för-gån-gan-de skepp, som fullt av gre-var var.

l. *Nl*, Pojo, Billnäs.Sj. *Hedvig Gustava Sandberg*.

Uppt. Otto Andersson.

Jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan' berg och skå-dar i
djupan dal. Där fick hon se ett gån-gande skepp, som fullt av grevar var.

m. *Åb*, Hitis kyrkby.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

Jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan' berg och skå-dar i
djupan dal. Där fick hon se ett gån-gande skepp, som fullt av grevar var.

n. *Nl*, Pärnå, Valkom.Sj. *Helmi Puurtinen*, f. 1909.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Och jungfrun hon gångar sig på hö-gan berg och skå-dar i dju-pån
dal. Där fick hon se ett gun-gan-de skepp, som fullt med sjö-män var.

o. *Ål*, Lemland, Flaka.Sj. *Maria Hedlund*, f. 1858.

Uppt. Alfild Adolfsson 1929.

Och jungfrun hon gångar sig på hö-gan berg och skå-dar i dju-pån
dal. Där fick hon se ett gun-gan-de skepp, som fullt med sjö-män var.

p. *Nl*, Ekenäs, Snappertuna.

Uppt. V. E. V. Wessman 1917.

Och jungfrun hon gångar sig på hö - gan berg, hon skå-dar i djupan

dal. Där fick hon se ett för - gån - gan - de skepp, som
fullt ut - av sjö - män var.

q. Åb, Hitis kyrkby.
Sj. *Barbara Andersson*, 42 år.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

r. Åb, Dragsfjärd, Ölmos.
Sj. *Elin Blomkvist*, f.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

s.² Åb, Nagu.

Uppt. K. P. Pettersson 1896.

Jungfrun hon gån-gar sig på hö - gan berg och skå-dar i dju-pan
dal. Där fick hon se ett gun - gan-de skepp, som fullt med sjömän
var. var.

¹ Var. fr. PA (G. Dahlströms saml.) avviker i slutet:

² Orig. tonart G-dur.

t. Åb, Nagu, Trunsö.
Sj. Olga Maxén, f. 1872.

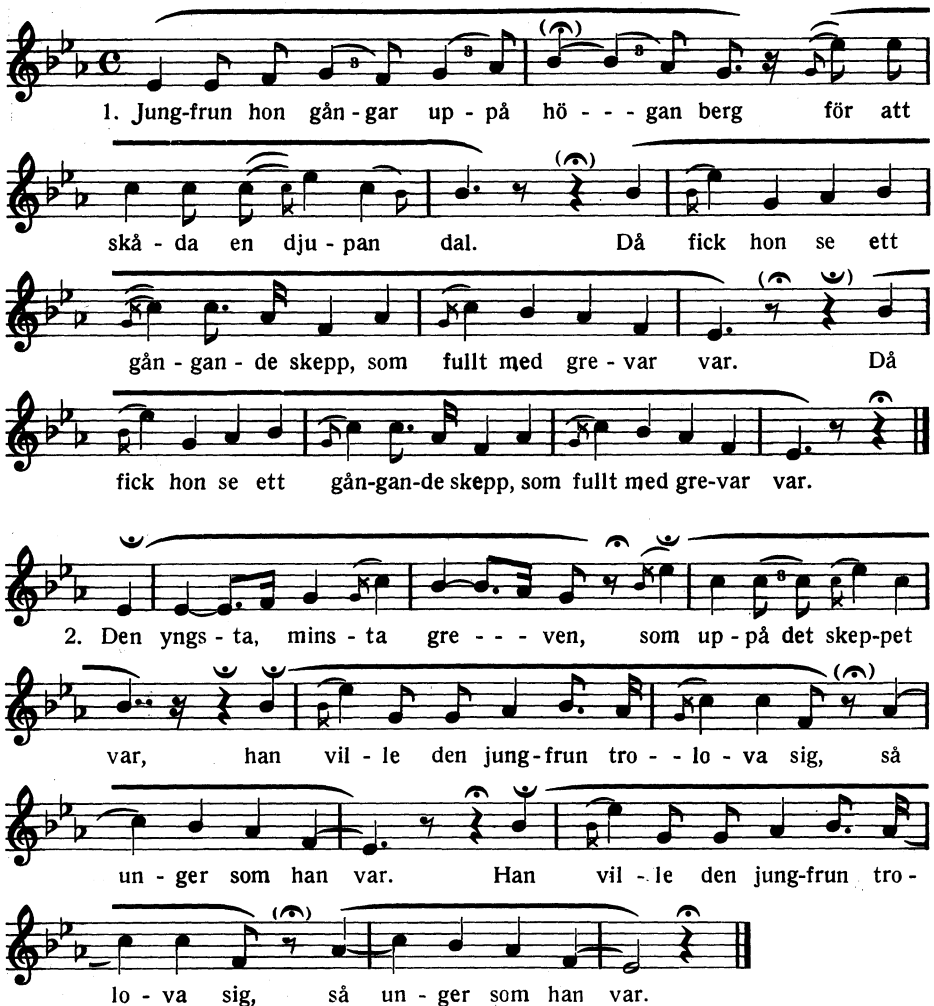
Uppt. Greta Dahlström 1924.

Skön jungfrun hon gångar sig på hö-gan berg, skådar ner i den dju-pa
dal. Där fick hon se ett sju-gun-gan-de skepp, som fullt med sjömän var.

u. Nl, Borgå, Svartbäck.
Sj. A. Ekholm.

Fonogr. Otto Andersson. Kop. Greta Dahlström.

1. Jung-frun hon gån-gar up-på hö - - gan berg för att
skå-da en dju-pan dal. Då fick hon se ett
gån-gan-de skepp, som fullt med gre-var var. Då
fick hon se ett gån-gan-de skepp, som fullt med gre-var var.

2. Den yngs-ta, mins-ta gre - - ven, som up-på det skep-pet
var, han vil-le den jung-frun tro - - lo-va sig, så
un-ger som han var. Han vil-le den jung-frun tro -
lo-va sig, så un-ger som han var.

v. Ål, Vårdö.

Sj. A. J. Andersson.

Uppt. Otto Andersson.

Och jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan berg för att skå-da böl-jor-na
blå. Där fick hon se ett skepp seg-lan-de, som fullt med sjömän-när var.

x. Åb, Hitis, Vänö.

Sj. Alina Björklund, f. 1880.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

y. Åb, Hitis, Bötösö.

Sj. Elsa Svanström, f. 1894.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

z. Åb, Nagu, Nötö.

Sj. Elna Pettersson.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

å. Åb, Nagu, Nötö.

Sj. Charlotta Lundström, f. 1868.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

ä. Åb, Nagu, Nötö.
Sj. *Svea Jansson*, f. 1905.

Uppt. Greta Dahlström 1926.

ö. Åb, Nagu, Nötö.
Sj. *Eva Jansson*, f. 1841.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

aa. Åb, Hitis, Vänö.
Sj. *Jenny Bergen*, f. 1896.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

bb. Åb, Korpo, Houtskärf.

cc. Åb, Gustavs, Storskär.
Sj. Axel Andersson, f. 1887.

Uppt. Alfchild Adolfsson 1928.

Det gick två jung-frur på hö - - gan fjäll för att
skå - da i böl-jor-na ned. Där fin - go de se ett
seg - lan-de skepp, som fullt av mat - ro - - ser var.

dd. Åb, Korpo kyrkby.
Sj. Paulina Rönnberg, f. 1870.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

ee. Nl, Borgå, Pellinge.
Sj. Alfred Lindros.

Uppt. Otto Andersson.

Och jung-frun hon gån-gar sig på hö - gan berg, skå-dar ned ut - i dju-pan
dal. Där fick hon nu se ett för - gå - en - de skepp, som fullt med gre-var var.

ff. Ål, Kökar, Gammelhamn.
Sj. Thomas A. Sjöblom, f. 1845.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

gg. Öb, Gamlakarleby.
Sj. Fröken Hermansson.

Uppt. Sigurd Snåre.

Jung-frun hon gån-gar sig på brant-hö-gan berg för att
skå-da i dju-pas-te dal. Då fick hon se ett gån-gande skepp, som
ful-ler med gre-ver-na var. Den all-ra yngs-ta gre-ven, som
up-på skep-pet var, han vil-le med jungfrun tro-lo-va sig, han
vil-le med jungfrun tro-lo-va sig, så un-ger som han var.

hh. Åb, Houtskär.
Sj. Mikaelia Järvinen, f. 1890.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.

Jungfrun gån-gar sig på hö-gan berg för att skå-da det bru-san-de
hav. Där fick hon se ett sjö-gån-gan-de skepp, som fullt av sjö-män var.

ii. Ål, Lemland, Järsö.
Sj. Irene Palmros, f. 1879.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1929.

Och jung-frun hon gån-gar sig på hö-gan berg för att
skå-da ned i dju-pan dal. Där fick hon se ett skepp
gån-gan-de, som fullt av gre-var var.

jj. Åb, Houtskär, Äppelö.

Sj. *Anderetta Blomkvist*, f. 1866.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

kk. Åb, Iniö, Keistiö.

Sj. *Naima Lindholm*, f. 1874.

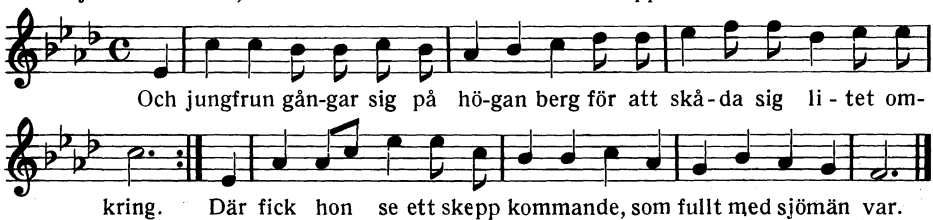
Uppt. Greta Dahlström 1924.

ll. Ål, Brändö, Fiskö.

Sj. *Anna Lindén*, f. 1879.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.

mm. Åb, Houtskär, Sördö.

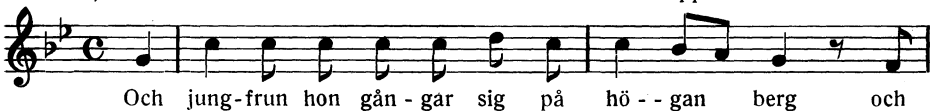
Sj. *Augusta Eriksson*, f. 1879.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

nn. Åb, Hitis.

Uppt. E. Hedman 1910.

skå - dar den dju - pan dal. Då fick hon se ett gån - gan - de
skepp, som fullt med gre - var var.

oo. Öb, Munsala.

Uppt. M. Thors 1890.

Och jung-fran hon gån - gar sig på brant-hö-gan berg för att
skå - da i dju - pan dal. Så fick hon där se ett
gån - gan - de skepp, som fullt med gre - var var.

pp. Öb, Pörtom.

Sj. Gustava Krook.

Uppt. Gabriel Krook, Övermark, 1901.

Och jung - frun hon gån - gar sig på hö - gan berg och
skå-dar i dju-pan sal. Där fick hon se ett skepp seg-lan-de, där
fick hon se ett skepp seg-lan-de, som fullt med sjömän var.

qq. Öb, Munsala.

Uppt. J. A. Strandberg 1895.

Jungfrun hon gån-gar sig på brant-hö-gan berg för att skå-da i dju-pan
dal. Så fick hon där se ett gån - gan - de skepp, så fick hon där
se ett gån - gan - de skepp, som fullt med gre - var var.

rr. Öb (?).

Sj. Sofia Krohmkvist.

Fonogr. Otto Andersson. Kop. Greta Dahlström.

1. Jungfrun hon går sig på högan berg och skådar i (d)ju-pan dal. Där(e) fick hon se ett skepp gånga ndes, där fick hon se ett skepp gånga ndes, som fullt med grevar var.

2. Den lil-la yngsta greven, som uppå skeppet var, den lil-la yngsta greven, som uppå skeppet var, han vil-le med henne tro-lo-va sig, han vil-le med henne tro-lo-va sig, så unger som han var.

3. Då tager han fram gull-ringar-na fem och sätter på jungfru-nes hand. Tro-lo-va mig, du min lil-la vän, det är vår kärleks-pant. Tro-lo-va mig, du min lil-la vän, det är vår kärleks-pant.

¹ Fortsättningen ett halvt tonsteg högre.

4. Jag äm - nar nu li - tet bort - re - sa, men jag kom - mer snart i -
 gen. När — — — — — kom un - ger - sven i - gen.
 När — — — — — kom un - ger - sven i - gen.

ss. Öb.

Ur August Jakobssons samling.

Uppt. Hans Aufrichtig 1910.

för att skå - da i
 Skön jung - fru hon gån - ger sig på brant - hö - ga berg, skådar ner i
 Den all - ra (som) yngs - ta gre - - - - ven, som up - på
 dju - pan dal. Skön dal. Där fick hon se ett
 skep - pet var. Den var. Han vil - le med jung - - frun
 gun - gan - de skepp, som full med gre - var var. Där var.
 tro - lo - - va sig, så un - ger som han var. Han var.

tt.

Ål, Vårdö.
Sj. Josefina Lindeman.

Uppt. Fridolf Andersson 1909.

Jung - frun hon gån - gar sig på hö - gan berg för att se sig
 li - tet om - kring. Då fick hon se ett gån - gan - de skepp, då
 fick hon se ett gån - gan - de skepp, som fullt av gre - var var.

uu. Öb, Jeppo.

Uppt. Otto Andersson.

Den mins - ta yngs - ta gre - ven, som up - på skep - pet
var, han vil - le med jung-frun tro - - lo - - va sig, han
vil - le med jungfrun tro - lo - - va sig, så un - ger som han var.

vv. Öb, Replot.

Uppt. Vilh. Sjöberg 1896.

Och jung - frun gån - gar på ber - get och
skå - dar ut - ö - ver ett hav. Där fick hon se ett gån-gan-de skepp, där
fick hon se ett gån - gan - de skepp, som fullt med gre - var var.

xx. Öb, Lapptjärd.
Sj. Hilma Smeds, f. 1882.

Uppt. Alfild Adolfsson 1930.

Det var två så - ta vän - ner, som höll var - and - ra kär. Den
e - na for till främ - man - de land, den e - na for till
främ-man - de land i - från sin fäs - te - mö.

yy. Ål, Föglö—Jomala—Lemland.

Uppt. J. A. Sjöblom 1894.

Och jung - frun hon gån - gar sig på hö - gan berg för att

skå - da i dju - pan dal. Där fick hon se ett
gån - gan - de skepp, som fullt av gre - var var.

zz. Ål, Föglö, Bråttö.

Sj. *Gustav Karlsson*, f. 1868.

Uppt. *Greta Dahlström* 1925.

Och jung - frun hon gån - gar sig på hö - gan berg för att
se sig li - tet om - kring. Där fick hon se ett sju - gån - gan - de skepp, där
fick hon se ett sju - gån - gan - de skepp, som fullt av gre - var var.

åå. Ål, Brändö, Åva.

Sj. *Aili Granberg*, f. 1911.

Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1928.

Där stod en jung - fru på brot - tan - de berg och tit - ta - de ut -
ö - ver ett hav. Där fick hon se ett gån - gan - de skepp, där
fick hon se ett gån - gan - de skepp, som fullt med gre - var var.

ää. Öb, Lappfjärd, Dagsmark.

Sj. *Adelina Lillkull*, f. 1876.

Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1930.

Jung - frun hon gångar sig på hö - gan berg för att skå - da i dju - pan
dal. Där fick hon se ett sjö - gån - gan - de skepp, där fick hon se ett sjö -
gån - gan - de skepp, som fullt med gre - var var.

öö. Ål, Saltvik.

Sj. *Serafina Eriksson*.

Uppt. Otto Andersson.

Och jung-frun hon gån-gar sig på hö-gan berg och
skå-dar i dju-pan dal. Där fick hon se ett skepp kommande, där
fick hon se ett skepp kom-man-de, som fullt av gre-var var.

Var. till str. 2.

Den yngs-ta lil-la gre-ven, som o. s. v.

aaa. Åb, Houtskär, Sördö.

Sj. *Karolina Lindholm*, 77 år.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Den all-ra yngs-ta gre-ven, som up-på det skep-pet var.

bbb. Åb, Iniö, Kolkko.

Sj. *Johanna Laakso*, f. 1873.

Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

Den all-ra yngs-ta gre-ven, som up-på det skep-pet var.
Han vil-le med jungfrun tro-lo--va sig, så un-ger som han var.

ccc. Ål, Lumparland, Norrboda.

Sj. *Viktoria Andersson*, f. 1869.

Uppt. Alfild Adolfsson 1929.

Och jungfrun hon gångar sig på hö-gan berg och skå-dar i böl-jor-na

ddd.¹ Öb, Lappfjärd, Härkmär.
Sj. *Maria Bergström*.

Uppt. J. Spolander 1875—76.

eee. Öb, Nykarleby.
Sj. *Jenny Danielsson*, f. 1895.

Uppt. Emil Johnsson 1922.

fff. Ål, Vårdö.
Sj. *Serafina Björklund*.

Uppt. Otto Andersson.

¹ Melodien bristfälligt upptecknad. Här rytmiskt något förändrad. Anm. av utg.

ggg.¹ Öb, Replot, Vallgrund.

Uppt. Gustaf Durchman.

Jungfran hon gån-gar sig på hö-gan berg och skå-dar i dju-pan
dal, där fick hon se skepp gån-gan - - de, där fick hon se skepp gångan -
de, det fullt av gre-var var.

hhh. NI, Lojo.

Uppt. Uno Stadius 1890.

Jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan berg, hon skå-dar i dju-pan dal. Där
fick hon se ett för-gån-gan-de skepp, som fullt ut-av gre-var var.

iii. Åb, Hitis, Kasnäs.
Sj. Julius Ekbohm, f. 1873.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan berg, hon skå-dar i dju-pan dal. Där
fick hon se ett för-gån-gan-de skepp, som fullt ut-av gre-var var.

iii. Öb, Esse.
Sj. J. Lundström.

Uppt. Sigurd Snåre 1932.

Jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan berg, hon skå-dar i dju-pan dal. Där
fick hon se ett för-gån-gan-de skepp, som fullt ut-av gre-var var.

¹ I mskr. 6/8 takt. Bristfälligt upptecknad. Anm. av utg.

kkk. *Nl*, Strömfors, Vahterpää, Österby.
Sj. *Alfred Hansson*, f. 1887.

Uppt. *Greta Dahlström* 1924.

Och jung - frun hon gån - - gar på snö - - vi - tan berg, och
skå - dar i det dju - pa blå. Där fick hon ju se ett fram -
gå - - en - de skepp, var - - på tre gre - var var.

III. *Nl*, Lappträsk.
Sj. *Henrik Nilsson*.

Uppt. *John Rosas* 1931.

Och jungfrun gångar sig på hö-gan berg och skå-dar i dju-pan dal.
Där fick hon se ett för - gån-gan-de skepp, som fullt med grevar var.

mmm. *Nl*, Lappträsk—Mörskom—Pärnå—Borgå.

Och un - ger-sven han sa - de till sin all - - ra, sin
all - ra kä - res-ta vän: Jag skall nu allt li - tet bort -
re - - sa men kommer snart i - - gen. Jag -gen.

nnn. *Nl*, Lappträsk.
Sj. *Maria Henriksson*, f. 1857.

Uppt. *Ragnar Hollmerus* 1911.

Och un-ger-sven han sa-de till sin all - - - ra, sin all - ra

¹ Enl. var. från PÅ (S.L.S. 328, 135) är 3. takten: g f d (d) f e.

² (♩) betecknar »ett ålderdomligt sätt: starkt legato påminnande om förslag.»

Anm. av uppt.

kä - ris - ta vän: Jag äm - - nar mig li - tet att bort - re - - - sa men
kom - mer snart i - - gen.

ooo. Ni, Pärnä.

Och jung-frun hon gån - gar sig på hö - gan berg och
skå - dar i dju - pan dal. Där fick hon se ett
gån - gan - de skepp, som fullt ut - av gre - var var.

ppp. Åb, Hitis, Vänö.

Sj. Alina Björklund, f. 1880.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

1 2
1 2

qqq. Åb, Nagu, Lökholm.

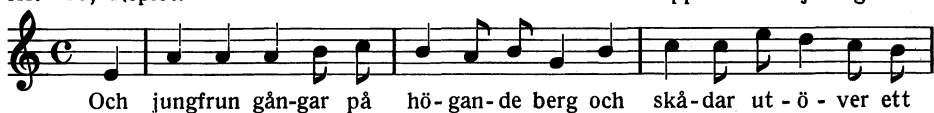
Sj. Emelia Andersson, f. 1867.

Uppt. Greta Dahlström 1923.

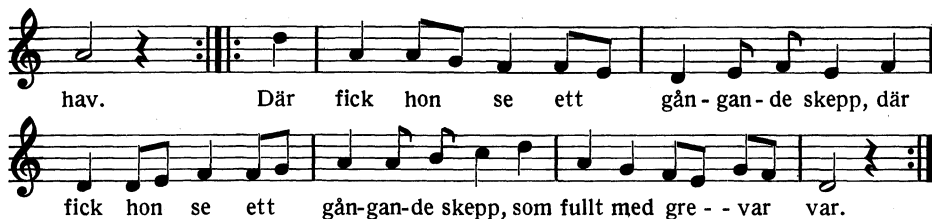

rrr. Öb, Replot.

Uppt. Vilh. Sjöberg 1896.

Och jungfrun gån - gar på hö - gan - de berg och skå - dar ut - ö - ver ett

hav. Där fick hon se ett gån-gan-de skepp, där
fick hon se ett gån-gan-de skepp, som fullt med gre - - var var.

sss.¹ Åb, Hitis, Hamnholmen.

Sj. Emma Abrahamsson, f. 1859.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

ttt. Nl, Borgå, Emsalö.

Sj. Edla Sofia Emanuelsson.

Uppt. Otto Andersson.

Och jung-frun hon gån-gar sig på hö - - gan-de berg och
skå-dar i dju - - pan dal. Där fick hon se ett för -
gån - - gan - de skepp, som fullt med gre - var var.

uuu. Nl, Borgå.

Sj. Johanna Korsberg.

Uppt. Otto Andersson.

Jung-frun hon gån-gar sig på hö - gan-de berg, hon skå-dar en dju - pan
dal. Där fick hon se ett för - gå - en-de skepp, som fullt av gre-var var.

vvv. Ål, Föglö, Jyddö.

Sj. Mathilda Jansson, f. 1864.

Uppt. Alfild Adolfsson.

Och jungfrun hon gån-gar sig på hö-gan berg att skå-da en djup dal.

¹ Enligt sångarens uppgift sjöngs visan sålunda av en polack. Anm. av uppt.

Där fick hon se ett för - - gyl - lan - de skepp, som fullt med grevar var. Där
fick hon se ett för - gyl - lan - de skepp, som fullt med gre - var var.

xxx. Öb.

Uppt. Hans Aufrichtig.

Skön jung-fru hon går sig på brant-hö-ga berg, skådar ner i
dju - pan dal. Där fick hon se ett gun - gan - de skepp, som
full med gre-var var. Den all - ra yngs-ta gre - ven, som
up - på skeppet var, han vil - le med jungfrun tro - lo - va sig, så
un - ger som han var, så un - ger som han var.

yyy. Ål, Kökar, Helsö.

Sj. Gustava Nordberg, f. 1859.

Uppt. Greta Dahlström 1925.

Där fick hon se ett för - - gyl - lan - de skepp, som fullt med grevar var. Där
fick hon se ett för - gyl - lan - de skepp, som fullt med gre - var var.

zzz. Nl, Borgå, Pellinge.

Sj. Alfred Lindros.

Fonogr. Otto Andersson 1908.

Kop. G. Dahlström.

(Och) Jung-frun hon går sig på hö-gan-de berg, och hon
skå - dar en(n)ju - pan dal. Där fin - go hon se ett för-

ååå. Åb, Iniö, Norrby.
Sj. *Ilia Aarne*, f. 1861.

Uppt. Alfchild Adolfsson 1928.

TEXT. A.	KV, S.L.S. 45, 69.	Å.	VÅ, B. A. 2 n:r 7. (tt)
Översikt. B.	KI, S.L.S. 82, 307. (f)	Ä.	»Jungfrun i högande loftet», KV, S.L.S. 45, 66.
C.	PÖ, R5, 177, 11; även S.L.S. 194, 3.	Ö.	PÖ, I.N.E. 4, 1. (pp)
D.	GU, S.L.S. 508, 73. (cc)	AA.	KH, S.L.S. 25, 22.
E.	MA, S.L.S. 1, 127.	BB.	KH, S.L.S. 25, 26.
F.	LO, S.L.S. 12, 50. (hhh)	CC.	»Kärlekens hämnd». MU, S.L.S. 19, 70.
G.	BÖ, S.L.S. 508, 68 (åå)	DD.	MA, R5, 178, 2; även S.L.S. 194, 2.
H.	RE, S.L.S. 63, 46. (vv)	EE.	MA, R3, 155, 22; även S.L.S. 194, 6.
I.	? I.N.E., Ingeliuska pappren 61.	FF.	NB, I.N.E. 5, 9. (eee)
J.	VÅ, I.N.E. Saml. O. A. (fff)	GG.	LF, R3, 165, 286. (ddd); även S.L.S. 194, 4.
K.	IÅ, W. Brenners saml. 6.	HH.	»Greven och jungfrun», RE, R5, 176, 2 (ggg); även S.L.S. 194, 1.
L.	SN, W. Brenners saml. 13.	II.	NA, Hembygden 1911, 24.
M.	NI, Svenssons saml. 5, 73.	JJ.	BO, Nyl. alb. IV, 233.
N.	KO; HO, L. W. Fagerlund, Anteckningar 186. (bb)	KK.	VÅ, S.L.S. 40, 32.
O.	RE, S.L.S. 52, 9. (vv)	LL.	VÅ, S.L.S. 40, 34.
P.	EN—SN, S.L.S. 281, 53. (p)	MM.	NÅ, Bygdeminnen II, II.
Q.	SN, Nyl. III, 53. (h)	NN.	OR, S.L.S. 19, 74.
R.	PA, S.L.S. 16, 191 (b); även S.L.S. 194, 8.	OO.	KO, S.L.S. 352, 82.
S.	KO; HO; S.L.S. 75, 151.	PP.	»Den otrogna bruden», PÖ, I.N.E. 4, 60.
T.	NA, S.L.S. 53, 214. (s)	QQ.	MA, S.L.S. 9, 18.
U.	FÖ—JO—LE, S.L.S. 46, 348. (yy)	RR.	LF, S.L.S. 523, 41. (xx)
V.	SA, I.N.E. 6 n:r 7.	SS.	FÖ—JO—LE, S.L.S. 46, 80.
X.	KV, KH, S.L.S. 1, 64.		
Y.	BÖ, S.L.S. 508, 65. (II)		
Z.	IÖ, S.L.S. 508, 61. (ååå)		

A.

Kvevlax, Kjärklax, Ur Jakob Lassus visbok, dat. 1870. Uppt. J. A. Nygren 1892.

1. Jungfrun hon gångar sig på högan
berg,
hon skådar i djupan dal.
Där fick hon se ett gångande skepp,
som fullt med grevar var.
2. Det var den minsta greven,
som uppå skeppet var,
han ville med jungfrun trolova sig,
så unger som han var.
3. Unger vän drager de guldringar
fram
och sätter på jungfruns hand:
»Trolova du mig, du lilla vän,
det är vårt kärleksband.»
4. »Vad skall jag svara modren min,
när jag kommer här igen?»
»Ack säg, ack säg, du lilla vän,
du hittat i grönan äng.»
5. »Och för min moder att ljuga,
det går slätt intet an,
är bättre att tala sanningen,
det är ett kärleksband.»
6. Och ungersven han bad sin allrade,
sin allra käraste vän;
han skulle sig litet bortresa
och kommer snart igen.
7. När ungersven var bortrester
fick hon en annan vän,
den hon tillföre älskade
och älskade honom än.
8. Och när tre år var förliden,
kom ungersven sen igen,
så frågade han svärfadren sin:
»Hur mår allra kärestan min?»
9. »Du har varit så länge bortrester,
i dag står din käresta brud,
och vem kan bliva vännen din,
det vet allena Gud.»
10. Och ungersven gångar i kammaren,
han kammar och pudrar sitt hår.
- Så gångar han sig till den bröllopsgård,
allt där som bröllopet stod.
11. Så tager han bruden i vitan hand,
han dansar golvet omkring.
Så sakta som han dansade,
så bleknade hon på kind.
12. »Varföre är du så bleker
och icke något röd?»
»De hava ej talat sanningen,
de sade, att du var död.»
13. Och ungersven gångar i kamma-
ren in,
slår dörren igen om sig,
så sätter han på förgyllene stol
och skriver ett långa brev.
14. Och brevet hade han skrivit fullt,
och timmen var förbi,
så drager han ut sitt gyllene svärd
och ränner uti sitt liv.
15. Och när blodet börjar att rinna,
som stridande strömmar ner,
så låter han upp den kammaredörr,
bad sköna jungfrun se.
16. »Och hören I flickor så unga,
hur ömkeligt det är
att tala med falska tungor
och har en annan kär.
17. Adjö, min lilla ängel
och du min utvalda vän,
vi får väl en gång mötas
hos Gud i himmelen.
18. I himmelen i högan himmel,
i himmelens trånga port,
där får du en gång svara för,
hur illa du haver gjort.»
19. »Ack, voj, jag stackars flicka,
hur illa jag har gjort,
den ena är jag förlovad med,
den andra ligger i blod.»

B.

Kimito. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. ∴ Jungfrun hon gångar sig på hö-
gan berg,
skådar i djupan dal, ∴
∴ där fick hon se ett skepp gångande,
— uti frauriorej uti hoppсансей —
där de vackra matroserna va. ∴:

2. Det var den minsta matrosen,
som uppå det skeppet var,
han ville den jungfru trolova sig,
så unger som han var.

3. Och ungersven han sade: »Min
aldrä käraste,
min aldrä utvaldaste vän,
jag ämnar mig litet bortresa,
men kommer snart igen.»

4. Och ungersven drager de gullrin-
garna fem,
och träder på jungfrunes hand;
»Trolova du mig, min lilla vän,
det är vår kärleksband.»

5. »Vad skall jag svara moderen min,
när jag kommer hem igen?»
»Säg, ack säg, du lilla vän,
att du hittat dem i en grön äng.»

6. »Att för min mor så ljuga,
det går slätt intet an,
nej bättre tala sanningen,
det är kärleksband.»

7. Ungersven sade: »Min aldrä käraste,
min aldrä utvaldaste vän,
jag ämnar litet bortresa,
men kommer snart igen.

8. När ungersven var bortrester,
fick hon en annan vän,
den hon tillföre älskade
och älskar honom än.

9. När tre årena de voro förlidna,
kom ungersven igen,
så frågade han kär fadren sin:
»Hur mår aldrä kärasten min?»

10. »Du har varit så länge bortrester,
i dag står din aldrä käraste brud,
och vem kan bliva vännen din,
det vet allena Gud.

11. Ungersven gångar i kammaren in,
han kambar och krusar sitt hår.
Sen gångar han sig till bröllopsgård,
allt där som bröllopet står.

12. Sen tager han bruden i snövit
hand
och dansar med henne golvet omkring.
Så sakta som han dansade,
så bleknade hon på kind.

13. »Varför är du så bleker
och ej något röd?»
»De hava ej talat sanningen,
de hava sagt, att du är död.»

14. Ungersven han gångar i kamma-
ren in,
slår dören igen efter sig.
Sen sätter han sig på förgyllene stol
och skriver det långa brev.

15. När brevet det var skrivet
och timman var förbi,
sen drager han fram ett förgyllene svärd
och ränner det genom sitt liv.

16. När blodet det börjar rinna
som strida strömmar ner,
så låter han upp sin kammaredör
och bad sköna jungfrun kom se.

17. »Adjö min lilla ängel,
adjö min utvaldaste vän,
vi få väl en gång mötas
hos Gud i himmelen.

18. I himmelen i himmelen,
i himmelens trånga portar,
där får du en gång svara för,
hur illa du har gjort.

19. ∴ Ack hör ni, flickor unga,
hur ynkeligt det är, ∴
∴ att tala med falska tungor
— uti frauriorej, uti hoppсансей —
och hava en annan kär.» ∴

C.

Pörtom. Uppt. Hedberg.

1. Jungfran hon gångar sig på hö-
gandes berg
för att skåda en djupan dal,
där fick hon se ett skepp gångandes,
som fullt av grevar var.

2. Den lilla yngsta matrosen,
som uppå skeppet var,
han ville med jungfran trolova sig,
så unger som han var.

3. Så tog han av sitt finger
en ring av guld så röd
och satte den på jungfrans vänstra hand:
»Det är ju en trolovningspant.»

4. »Vad skall jag för min moder att
säga,
när som jag kommer hem?»
»Ack säj, ack säj, du liller vän,
säg, att du hittat den på en grön äng.»

5. »Nej för min moder att ljuga,
det går alls icke an,
nej bättre är att säga sant,
att det är en trolovningspant.»

6. Och ungersvennen ville sig bort-
resa,
ja, bortresa i åren tre.
Emedan hade jungfrun sökt en annan
till vän,
som uti hågen stod fast.

7. Då trenne år hade förflutit,
kom ungersvennen hemma igen.
Först hälsade han på svärfadren sin,
sen hälsade han på svärmodren sin:
»Hur mår aldra kärasten min?»

8. »Var haver du varit så länge?
I dag skall din kärasten stå brud.»
»Jag haver ju seglat på böljan blå,
och vågorna ha sköljt över mig.»

9. Och ungersvennen gångar sig i
brudahuset in,
ja, i brudahuset in.
Där lustade han sig att taga en dans
med gamla bruden sin.

10. Så tog han henne i sin snövita
hand
och dansade golvet omkring.
Så vackert som han dansade,
så bleknade hennes kind.

11. »Varföre är du så bleker,
varföre är du så blå,
som förr haver varit en vallmoneros,
som uti fågning stod?»

12. »Varföre skulle jag icke blekna,
varföre skulle jag icke blå?
De hava ju sagt, att du varit död
och vågorna ha sköljt över dig.»

13. Och ungersvennen gångar sig i
kammaren in
och smällde dörren om sig,
där satte han sig neder
att skriva ett skiljobrev.

14. Då brevet var fullskrivet
och timmarna voro förbi,
då drog han fram sitt förgyllande svärd
och stack i sitt unga liv.

15. Då blodet börjar att strömma
i stridan strömmar rus,
då ropte han efter aldra kärasten sin:
»Kom se, hur ynkeligt det är.»

16. »Kom se, kom se, aldra kärasten
min,
kom se, huru ynkeligt det är,
när blodet strömmar över hand,
kom se hur ynkeligt det är.

17. Kom se, kom se, alla jungfrur,
kom se, huru ynkeligt det är
att ha en falsk tunga i sin mun
och hålla två vänner kär.

18. En gång skall vi väl träffas
vid himmelens trånga port,
där skola de få skåda,
hur illa de ha gjort.»

D.

Gustavs, Storskär. Sj. A. Andersson, f. 1887. Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

1. Det gick två jungfrur på högan
fjäll
för att skåda i böljorna ned.
Där fingo de se ett seglande skepp,
som fullt av matrosar var.

2. Den allra yngsta matrosen,
som uppå skeppet var,
han ville med jungfrun trolova sig,
så unger och skön som han är.

3. Sen tog han av sitt finger
en ring av renaste guld.
»Tag den, tag den, du lilla vän,
så knyter vi kärleksband.»

4. »Men vad skall jag om ringen säga,
om min moder spørjer mig?»
»Säg så, säg så, att du har hittat den
i skogens gröna lund.»

5. »Nej, för min moder att ljuga
det lönar icke sig.
Bättre är att säga,
att jag är trolovad med dig.»

6. »Men för jag lovt att resa
långt borta i främmande land.»
»Ja res, ja res, men kom igen,
ty då skall vårt bröllop stå.»

7. När tre år voro förlidna,
då kom den sjöman igen.
Han hälsar så vänligt på fadrin sin:
»Hur mår allra kärstan min?»

8. »O, var har du varit så länge?
I dag står din käraste brud.
O, vem skall bliva dig till brud,
det vet allena Gud.»

9. Sen gick han in i sin kammare in,
drog bättre kläderna på.
Sen gick han in i brudsalen in
och förde en vals för sig.

10. Sen tog han bruden vid handen
och valsade runtomkring.
Men bäst som — — —
så bleknade hon på kind.

11. »O, varför är dina kinder så vita
för dom har varit så rö?»
»Jo, för att en annan har narrat mig
och sagt, att du redan var död.»

12. »Och haver en annan dig narrat
och sagt, att jag redan var död,
så innan solen har dalat sig,
så skall du se mig död.

13. Men du skall väl en gång få
svara,
hur illa du har gjort.
Vi skall väl en gång få mötas
vid himmelens trånga port.»

14. Sen gick han in i sin kammare in,
slog dörren i lås efter sig.
Sen tog han fram ett timmeglas
och slöt det framför sig.

15. När glaset var utrunnet
och timmen den var god,
sen tog han fram sin breda kniv
och stött den genom sitt liv.

16. När blodet börjar att rinna
i strider, i strömmar och flod,
så ropar han: »Låt dörren opp,
låt bruden kom in och sel!»

17. Och bruden träder i kammaren
in.
O Gud, vilken syn hon fick sel!
Så går det till med var och en,
som sviker sin utvalda vän.

18. »Gu nåde mig, stackars flicka,
huru illa jag har gjort!
Den ena så är jag gifter med,
och den andra så ligger i blod.

19. Ack hör ni, flickor alla,
hur ynkeligt det är
att hava en falsk tunga uti sin mun
och hålla en annan kär.

20. I himmelen, i himmelen,
i himmelens trången port,
där får jag väl en gång svara,
huru illa jag har gjort.»

E.

Malax. Sj. »Lillstu-Ull». Uppt. Joh. Dahlbo 1882—83.

1. Jungfrun hon gångades på hö-
gande berg,
och skådar neder i djupan dal,
där fick hon se skepp gångandes,
som full med grevare var.

2. Den lilla yngsta sjöman,
som uppå skeppet var,
där ville med henne tro[lo]va sig,
så unger som han var.

3. Ungersven han tog upp en gulle-
ring
och satt uppå jungfruns hand.
»Tag den, tag den, lille ungermö,
det är ett kärleksband.»

4. »Vad skall för min moder jag säga,
när som jag kommer hem?»
»Ack säj, ack säj, du liller vän,
att du har hittat den på en grön äng.»

5. »Nej, för min moder att ljuga,
det går alls inte an,
nej bättre är att säga så,
det är ett kärleksband.»

6. Ungersven han ville sig litet bort-
resa,
han kommer så snart hem igen,

men när ungersven var där bortfarande,
fick jungfrun en annan vän.

7. Den hon tillförne älskat har,
hon älskade honom än gärn.
När tre år var där förliden,
kom ungersven hem igen.

8. Straxt hälsade han på svärfader
sin:
»Hur mår allra kärastan min?»
»Var haver du varit så länge bort?
I dag står din käraste brud.»

9. »Jag haver ju varit på böljorna
blå
och tänkt att förråda mitt liv.»
Och nu han gångar sig i brudehuset in,
där lustar han att gånga en dans.

10. Där lustar han att gånga en dans
med unga bruden sin.
»Och varför är du så bleker,
och varför är du så blå?»

11. »Har någon annan narrat dig,
sen jag ifrån dig for?»
»Jo, de hava sagt, att du varit död,
och det har bedragit mig.»

12. Ungersven han gångar sig i kam-
maren in,
slog dörren i lås om sig,
där satte han sig neder
och skrev ett skiljobrev.

13. När brevet var fullskrivit
och sista timman var förbi,
då drog han upp sitt förgyllande svärd
och stack det gönom sig.

14. Och när blodet började rinna,
som strömmar strida stå,
då klinkade han på dörren sin
och bad sin vän kom se.

15. »Kom se här, svenska flickor,
hur yntjeligt det är
att hava en falsker tunga
och ha så många kär.»

16. Men engång få vi råkas
vid himmelens trånga port,
där skall du väl svara för
vad du mig narrat har.»

17. »Gud nåda mig, arma jungfru,
vad gärning jag har gjort,
den ena är jag vigder med,
den andra ligger död.»

F.

Lojo. Uppt. Uno Stadius 1890.

1. Jungfrun hon gångar sig på hö-
gan berg,
hon skådar i djupan dal.
∴ Där fick hon se ett förgångande skepp,
som fullt utav grevar var. ∴∴

2. Den yngsta, minsta greven,
som uppå skeppet var,
han ville den jungfrun trolova sig,
så unger som han var.

3. Så tager han guldringarna fem
och sätter på jungfrunens hand:
»Och trolova mig, du lilla vän,
det är ett kärleksband.»

4. »Men vad skall jag svara moder
min,
när jag kommer hem igen?»
»Ack säg, ack säg, du lilla vän,
att du hitta den i en grön äng.»

5. »Och lär mig icke att ljuga,
min moder allt förstår,
är bättre att tala sanningen
att en grev gav dem.»

6. När sju år var framliden,
kom ungersven fram igen.
Han fråga av sin kära svärfader:
»Hur mår allra kärestan min?»

7. »Du har varit så länge borta,
i dag står din käresta brud.
Och vem kan bliva vännen din,
det vet allena Gud.»

8. Och ungersven han gångar sig in
i bröllopsgård,
allt där som bröllopet står,
så tager han bruden i snövitans hand,
han dansade golvet omkring.

9. Så sakta som han dansade,
så bleknade hon på kind:
»Och varföre är du så bleker
och icke röd som förr?»

10. »De hava ej talat sanningen,
de ha sagt att du var död.»
Ungersven han gångar i kammaren
att skriva skiljobrev.

11. När brevet var fullskrivet
och timmen var förbi,
så tog han sitt förgyllande svärd
och stack det i sitt liv.

12. Nu börja blodet rinna,
som stridande strömmar rann,
sen sparka han upp den kammardörr:
»Stig in, min vän, och se.

13. Och se nu, flickor alla,
hur ynkeligt det är
att tala med falska tungor
och hålla mången kär.»

14. »Gud nåde mig, stackars flicka,
hur illa jag nu gjord:
den ena är jag vigder med,
där den andra ligger i blod.»

15. »Men engång få vi råkas
till Herrans starka hand,
där få vi genast språka,
vad vi ha lovat varann.»

16. Men engång få vi råkas
vid himlens trånga port,
;: där får du genomspråka,
hur illa du har gjort.» ;:

G.

Brändö, Åva. Sj. Aili Granberg, f. 1911. Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

1. Där stod en jungfru på brottande
berg
och tittade utöver ett hav.
Där fick hon se ett gångande skepp,
som fullt med grevar var.

2. Den lilla och den minsta
av alla grevar sju,
han ville med jungfrun trolova sig,
så unger som han var.

3. Och ungersven tager fram gull-
ringarna fem
och sätter på jungfruns hand.
»Ack säg, ack säg, du lilla vän:
jag har hittat i grönan äng.»

4. »Men till att ljuga för moder min
det går visst inte an.
Nej, bättre är att tala sant
och säga ungersvennen i namn.»

5. Och ungersven bad sin lärare
och till sin käraste vän:
»Jag vill en liten tid bortresa
men kommer snart igen.»

6. När ungersven var bortrester,
fick jungfrun en annan vän,
som hon förut har älskat
och älskade mer igen.

7. När tre år voro förflutna,
och ungersven kommer igen,
då går han upp till fader sin:
»Hur mår allra käristan min?»

8. »Du har varit för länge bortrester.
I dag står din kärista brud.
Men hon kan vara vännen din,
det vet allenast Gud.»

9. Och ungersven går i kammaren in
och kammar och krusar sitt hår.
Sen gick han upp till bröllopgård,
allt intill där bröllopet var.

10. Och ungersven tar bruden i snö-
vitan hand
och dansar golvet omkring.
Så sakta som dom dansade,
så bleknade hon på kind.

11. »Varföre är du så bleker,
som förr har varit så röd?»
»Jo, därför att andra har narrat mig
och sagt, att du var död.»

12. Sen gick han in i kammaren,
slog dörren efter sig.
Där satte han sig på förgyllne stol
och skrev ett skiljebrev.

13. Och när som brevet var skrivet,
och timmen var förbi,
då drog han upp sitt blanka svärd
och rännade i sitt liv.

14. När blodet började rinna
som stridaste strömmars flod,
då drog han upp sin kamnardörr:
»Kom, sköna jungfru, och se!

15. Ack, sen I, unga flickor,
hur ynkligt det är
att tala med falska tungor i mun
och ha en annan kär.

16. I himmelen, i himmelen,
i himmelens trånga port,
där skall du en gång få svara för
vad illa du har gjort.»

H.

Replot. Uppt. Wilhelm Sjöberg 1897.

1. Det var två såta vänner,
som höll varandra kär.
Den ena for till främmand land
ifrån sin fästemo.

2. Den ungersven skulle bortresa
allt från sin fästemo:
»Låt ingen dig bortlocka
till dess jag kommer igen.»

3. När ungersven var bortrester,
fick hon en annan kär,
som henne väl behagade
allt efter sitt begär.

4. När ungersven detta spörja får,
fick han ett annat mod,
han sadlade sin gångare god
och red till bröllogård.

5. När ungersven detta spörja får,
fick han ett annat sinn,
han vänder sina kläder
och går i brudsal in.

6. Så bad han att få dansa
med bruden en liten stund,
men hennes hjärta bävade,
och blek var jungfruns kind.

7. Så började han att dansa
den långa dans till slut.
»Och hör min sköna jungfru,
varför är hon så blek?

8. Varför är hon så bleker,
varför är hon så blyg?»

»En annan har mig lockat,
när du var varest av by.

9. Jag må väl vara bleker,
och kinder intet röd,
de har ej sanning talat,
de sag det du var död.»

10. När ungersven hade dansat
den långa dans till slut,
så sprang han in i sin kammare,
slog dörren igen om sig.

11. Han satte sig att skriva
det långa avskedsbrev,
sen tog han fram sitt timmeglas,
som väntade på hans liv.

12. När glaset var utrunnet,
och tiden var förbi,
så tog han fram sitt förgyllande svärd
och rände i sitt liv.

13. När blodet börjar rinna,
som strida strömmar blå,
då tog han upp sin kammardörr,
bad sköna jungfrun se.

14. Så kommen flickor alla
och se, hur svårt det är
med falska tungor tala
och ha en annan kär.

15. Men vem kan hämta rosor
utav de hårda berg,
och vem kan finna kärlek,
där ingen kärlek är.

I.

Ur Bernt August Åkermans visbok, dat. 1843.

1. Ungersvän bad sin aldra,
sin aldra kärste vän,
∴ han ville så litet bortresa
men komma snart igen ∴;

2. När ungersvän var bortrester,
fick hon et annan kää, som hennes hjertta behagade
alt efter sit eget begär.

3. När ungersvän det fick vetta,
fick han et bedröfvat mod,
han bytte om sina kläder
där som brölloppet stod.

4. Ungersvän han gångar sig
i brudahuset in,
där lyster han at reda
en dans med brudan sin.

5. »Hvarför äst du så bleker,
hvarför äst du så blå?»
»Det hafver en annan mig låkat
när du for härifrån.»

6. Ungersvän går i kammaren,
slår dörren igen om sig,
så vänder han om sit timmerglas
och väntar på sit lif.

7. När ungersvän var in kommen,
han satte sig straxt ned,
så började han at skriva
det långa skiljobref.

8. När brevet var fulskrifvit,
och timmen var förbi,
så drar han ut sit gyllande svärd;
det sticker han genom sig.

9. När blodet börjad rinna
som strida strömmar blå,
så lätter han på dörren:
»Kom in, min vän, och se!

10. Nu ser i flickor alla,
hur ynkeligt det är
∴ at hafva två tungor i munnen
och hafva en annan kär ∴;

J. (str. enl. A: 1—5, 6^{3,4}, 7—18). Vårdö. Sj. Serafina Björklund. Uppt. Otto Andersson.

K. (1—18). Ingå, Barö. Ur Johan Leonard Bredenberg's vishäfte, dat. 1874. Uppt. W. Brenner 1910—1913.

L. (1—5, 7—15, 19, 16). Snappertuna. Uppt. W. Brenner 1910—1913.

M. (1—15, 17, 18, 16). Nyland. Uppt. A. P. Svensson.

N. (1—5, 7—16, 18). Korpo; Houtskär. Uppt. L. W. Fagerlund 1878.

O. (1—3, 4^{3,4}, 6, 5, 7—16, 18). Replot. Uppt. Wilh. Sjöberg 1896.

P. (1—5, 7—9, 11—18). De tre sista stroferna överensstämma med motsv. strofer i var. Q. *Anm. av uppt.* Ekenäs—Snappertuna. Uppt. V. E. V. Wessman 1917.

Q. (1, 2, 6, 3—5, 6a^{2,4}, 7—18). Snappertuna.

R. (1—16, 19, 18). Pargas. Uppt. Karl Ekman 1890.

S. (1—5, 7—13, 14^{1,2}, 15^{3,4}, 19, 18). Korpo; Houtskär. Uppt. H. Fagersten 1900.

T. (1—3, 6^{3,4}, 6a^{1,2}, 8—17). Nagu. Uppt. K. P. Pettersson 1896.

U. (1—6, 8—16, 18). Föglö—Jomala—Lemland. Uppt. J. A. Sjöblom 1894.

V. (1—4, 8—10, 10 a, 11—16, 18). Saltvik. Sj. Ida Jansson. Uppt. okänd 1910.

X. (1—5, 6^{3,4}, 7^{1,2}, 8—10, 12—14, 16, 14^{3,4}, 15^{1,2}, 18). Kvevlax; Korsholm. Uppt. I. E. Wik 1882—83.

Y. (1—5, 6^{3,4}, 8, 9, 11—16). Brändö, Fiskö. Sj. Anna Lindén, f. 1879. Uppt. A. Adolfsson 1928.

Z. (1, 2, 6, 3^{3,4}, 4^{3,4}, 5, 7—18. Str. 7—9 och 13—15 enl. motsv. strofer i Q. *Anm. av uppt.*) Inid, Norrby. Sj. Ilia Aarne, f. 1861. Uppt. A. Adolfsson 1928.

Å. (1—5, 6^{3,4}, 8^{3,4}, 9—11, 13, 12, 14—16). Vårdö. Sj. Josefina Lindeman. Uppt. Fr. Andersson 1909.

Ä. (1—13, 14^{1,2}, 15^{3,4}, 17). Kvevlax, Vasator. Ur Karl Örn's visbok. Uppt. J. A. Nygren 1892.

Ö. (1—5, 8, 9, 13—16, 19). Pörtom. Uppt. Gabriel Krook.

AA. (1—10, 12, 12 a, 13, 14^{1,2}, 15^{3,4}, 16^{1,2}, 14^{3,4}, 15^{1,2}, 18). Korsholm. Uppt. Th. af Reeth 1891.

BB. (14—17, 19). Början överensst. med föreg. *Anm. av uppt.* Korsholm, Veikars. Sj. Johanna Båsk. Uppt. Th. af Reeth 1891.

CC. (1—5, 6^{3,4}, 7^{1,2}, 7^{3,4}, 8^{3,4}, 9^{3,4}, 9^{3,4},

OTRYCKTA
TEXTER.
Översikt.

10—14, 15³, 16^{1,2}, 16³, 18^{3,4}. Munsala. Uppt. M. Thors 1890.

DD. (1—5, 6³, 8³, 9¹, 12^{3,4}, 10, 12—16). Malax. Uppt. Gustav Adolf Nessler.

EE. (1—8, 7¹, 10^{1,2}, 10³, 12³, 12 a, 13—16, 18). Malax. Uppt. Eliel Aspelin 1870.

FF. (1—5, 6³, 8 a^{1,2}, 8—13, 14¹, 15^{3,4}, 16). Nykarleby. Sj. Jenny Danielsson, f. 1895.

Uppt. Emil Johnsson 1922.

GG. (1—5, 6³, 8—14, 15³, 16¹, 16^{3,4}, 19). Lappfjärd, Härkmär. Sj. Maria Bergström. Uppt. J. E. Wefvar 1875—76.

HH. (1—4, 4 a, 5, 6³, 8³, 8³, 9, 10, 13, 14 a^{1,2}, 14¹, 15^{3,4}, 16, 16 b). Replot, Vallgrund. Uppt. Karl Alfr. Castrén 1860-talet.

II. (1, 2, 3¹, 4^{3,4}, 8—16 18). Nagu, Väcklax. Sj. Johanna Laurén, 70—80-årig. Uppt. J. M. M. Tallgren 1911.

JJ. (1—3, 7¹, 8^{1,2}, 13, 14, 16). Borgå socken.

KK. (1—5). Vårdö. Uppt. J. Torckell 1893.

LL. (6³, 7^{1,2}, 8—15, 18, 16). Vårdö. Uppt. J. Torckell 1893.

MM. (1—3, 12). Närpes, Yttermark. Uppt. Else Tegengren.

NN. (3, 15, 16, 18). Oravais. Uppt. M. Thors 1890.

OO. (19 a, 19. Texten angives f. ö. översensstämma med Q). Korpo, Lohm. Sj. Elna Sjöfelt, f. 1888. Uppt. G. Dahlström 1923.

PP. (str. enl. H: 1—15). Pörtom. Uppt. Gabriel Krook.

QQ. (1—8, 10—15). Malax. Uppt. J. Klockars 1889.

RR. (1, 3, 2, 4—7, 9—11, 13—15). Lappfjärd. Sj. Hilma Smeds, f. 1882. Uppt. A. Adolfsson 1930.

SS. (1—15). Föglö—Jomala—Lemland. Uppt. J. A. Sjöblom 1894.

Avvikelser i J—00 enligt A.

1¹ Flickan hon. . . M; Jungfrun hon. . . Ö, DD, EE; Ungersmön hon. . . S; [sig] K, N, JJ; åt högan b. J; högande b. L, M, GG; branthögan CC; branthöga FF; J. gångar s. p. berget O; Och jungfrun i högande loftet Å — 1² Och skådar. . . L—N, T, X, Ö, DD, EE, GG—JJ, MM; Skådar ned i. . . Z; [i] d. d. HH; För att skåda i. . . U, AA, CC, FF; Till att skåda uti. . . V; Till att skåda [i] R; den d. dal R, S; en d. d. DD, GG; de d. d. II; i djupande d. M, Å; Till att skåda de böljorna blå KK; För att skåda sig litet omkring Y, Å; O. s. ut över ett hav Ö — 1³ Så fick hon där se. . . CC; si J; ett gungande s. J, L, T, FF, II, MM; seglande s. R, KK; förgångande s. M, P, Q, JJ; förgungande s. S; sjugångande s. GG; förgyllande s. V; ett skepp gångande X, EE; ett skepp gångandes AA, DD; ett skepp gungande HH; ett skepp seglande Ö; ett skepp kommande Y, Z — 1⁴ Som full med g. v. EE, GG; Det f. av g. v. HH; (ut)av grevar v. L, M, P, Q, U, Å, FF, JJ, MM; med sjömän var S, T, V, Y, Ö.

2¹ Den lilla yngsta greven X, Z, Å, EE, HH; Den lille yngste g. AA; Den minsta yngsta g. U; Den yngsta och minsta g. L; Den allra yngsta herr g. N; Den allra yngsta g. R, CC, FF, GG, II; Den lilla och (den) yngsta g. DD, MM; Den lilla och den yngsta O; Den yngsta och den minsta P; Den yngsta och den äldsta Q; den yngste greven J, M; den minstaste g. Å; Den lilla yngsta sjöman Ö; Den allra yngsta sjöman(nen) T, Y; Den allra yngsta matrosen V; Den vackraste och raskaste sjöman S; Den yngsta greven som på skeppet var JJ;

När skeppet lagt till ankars och jungfrun steg ombord KK — 2² S. uti s. v. DD; S. ut på s. v. HH; S. upp i det s. v. M, N, P, R, T, Å; Av alla de grevar sju O; Han ville den jungfrun ha JJ; Den allra yngsta greven som uppå skeppet var KK — 2³ H. v. den jungfrun. . . K—N, P—R, Y, Z, II; H. v. den j. t. [sig] JJ; Där ville han t. s. EE; H. v. nu trolova s. med jungfrun skön U — 2⁴ Så liten. . . Å; Så ung. . . FF; [som] HH; som hon var K, M, S, Ö, JJ.

3¹ Ungersven i samtl. var.; U. (han) tager (el. drager) upp (el. fram) guldringar(na) fem J—N, R, T, Y, Å, JJ; U. drog upp sina g. fem Å; U. drog fram en gyllene ring DD; Lille ungersven drog en gullering HH; U. tar ock en gullering EE; U. tog ringen av fingret S; Så tager (el. drager) han fram gullringarna fem P, KK; Så drog (el. tog) han fram (el. upp) gullringar(na) fem U, V, CC, FF; Så drog (el. tog) han fram (el. upp) en gullering X, Ö, AA; Strax drog han upp en förgyllene ring NN; Han tog en ring av sitt finger MM; Han tager av sitt finger O; Då stack han handen i sin ficka GG; Utav sin ficka tog han g. fem GG; [de] guldringarna fem Q — 3² Och satte på. . . U, Ö, AA, DD, EE, HH, MM, NN; Satte den på. . . S; Och satte dem V, Å; Och lade på j. h. II; Och stikker uppå j. h. J; Och spänner dem KK; p. sköna j. h. V; på (el. i) jungfrunes hand L, EE, KK; jungfruns h. M, Q, Y; jungfrans Ö; En gullering så röd O; Och tog upp gullringarne fem GG — 3³ Trolova dig. . . CC; :; Tag den :; O, S, T, Ö, AA, DD, EE, GG, HH, MM, NN; :; Tag dem :; V,

KK; Trolovad är du Z; (du) min lilla vän O—Q, S, T, V, Z, AA, CC, FF, MM, NN; du (*el.* min) liller vän Ö, GG; skön jungfru S; Tag dessa av en trogen hand II; Si det skall vara kärleksband Y; Se detta är ett kärlekens band Ä; Se här är min ära och här är min fröjd R; Så tager han fram de förgyllande band N — 3^a Detta är (nu) ett k. T, U; Se här är vår kärlekspant P; ett kärleksband V, II, NN; ett trolovningsband CC; en kärlekspant Q, Ö, DD, GG, HH, MM; en trolovningspant X, AA, EE, FF; vårt kärlekens land M; Som jag nu giver dig Ä; Emellan dig och mig Ä; Och bliv min fästemo Ö; Bliv sen min trogna brud S; Och sätter på jungfruns arm N.

4¹ Hur... J, L; moder min J—L, Ä; kär moder min J; för moder min P; säga (för) moder min R, U; säga (för) min moder AA, GG, FF; Men hur s. j. s. min moder Q; V. s. j. för min moder (att) säga V, Y, Ö, DD, EE, HH, KK;* Hur s. j. för min moder säga Ä, X; Nej tack min allra käraste O; När jag kommer hem till min moder S — 4^a hem igen K, L, N, U, Ä, CC; hemman igen M; När som j. k. hem J, P—R, X, Ä, Ö, AA, EE—HH, KK; När j. nu k. hem V; När som j. till henne kommer hem Y; Jag det ej våga kan O; Frågar hon var jag ringen har fått S; ;:Säg det:; du lilla vän DD — 4^a ;:Säg så:; V, Y, Ä, Ö, KK; ;:Säg det:; EE, HH; ;:Ö säg:; du min l. v. FF; ;:Se det:; min liller v. GG; min kära v. Z; min l. v. L, P, V, Y, Ä, CC; lilla vännen min R; du har hittat den Ö; Säg att du haver hittat den S; Att du har hittat den DD; Ej annat skall du svara än N; *upprepn. av* 3^a O — Att du... N; Du hittat... K; Du hittad... M; Du h. dem U; Du hitta den EE; Du har h. den (*el.* dem) Q, FF; Du haver h. den P; Att du haver (*el.* har) hittat dem (*el.* den) V, X, AA, GG, KK; Att du h. den R; Jag hitta den J; Att jag har h. Y; Säg jag har h. O; Jag har h. dem Z; Jag hittade det Ä; i en grön ä. O, Q, Z, FF; i grön ä. L, R, U; på en grön ä. J, Y, Ä, EE, KK; Att du har hittat den, hittat den HH; Allt uppå en grön ä. Ö, DD; I lunden där du gick S.

5¹ För min mor till a. ljuga Ä; min mor till att l. J, Y, KK; För moder min a. l. L; Att ljuga för min moder S; Nej att för m. m. N; så ljuga K, N, CC; Nej, förrän för m. m. så l. U; Att för fader, moder ljuga HH — 5^a alls intet (*el.* icke) O, R, X—Z, Ä—AA, CC—EE, GG, HH, KK; slätt icke N; visst intet J, Ä; väl intet FF; visst aldrig P; Det lönar intet sig S; Det kan hon väl förstå Q — 5^a Långt bättre... L; Bättre är

att... R, Y, CC, FF; Ty b. är (ju) J, S, X, KK; Nej hellre då O; att t. sant J, O, S, X, KK; Nej b. är a. säga sant Z, Ö, AA, DD, GG; Nej b. är a. säga (så) EE, HH; Nej b. att säga s. P; Bättre är då a. t. sanning N; Det är b. a. säga s. Z; Ty bättre är jag säger sant Ä; a. tala de sanningens ord Ä — 5^a Att den är GG; en kärlekspant P, Z, Ö, DD, EE, GG, HH; en trolovningspant Ö, X, AA; e. trolovningsband CC; vårt kärleksband J, K, M, KK; Att sjömannen har trolovat mig S; Jag har fått den av en unger sjöman Z; Än att ljuga för sin mor FF.

6¹ U. sad: allra käraste min M; O. u. sade: min käraste Q; U. bad nu allra kärestan U; U. frågar sin allra R; O. u. h. sade Z; sin allra K; sin kära O, EE; sin käraste AA; allra kärestan sin Ä — 6^a Min a. utvaldaste vän M, Q, Z, Ä; s. allra k. v. K; Och allra kärestan sin U; Och sade sin k. v. O — 6^a Han ville sig... EE; Nu skall jag l. b. T, U; Jag måste l. b. II; Jag ämnar mig l. b. M, Q, Ä, CC; Jag ämnar litet resa bort Z; Jag vill en tid b. O; Ungersven han skulle litet resa bort J; Och ungersven han tänkte sig b. X; Ungersven skulle b. Y, Ä, FF, GG; Ungersvennen skulle l. b. LL; Ungersven ville s. l. bortresandes DD; Liten ungersven han måste l. bortfara HH; Om han litet skulle få b. R; Att få göra en resa bort AA — 6^a Och (Men) komma snart hem i. J, Y, Ä; O. komma hem i. U; Men komma s. i. K, GG; Men komme s. i. R; Men komma hem innan kort AA; Han k. s. i. HH; Jag k. (väl) s. i. O, CC; Skulle komma s. hem i. LL; Två år ja, eller fler X.

6^a Skänk aldrig bort ditt hjärta T — 6^a Ät någon falsker vän T; Ack vill du min allra käristsans vän Q — 6^a Jag skulle litet bortresa Q — 6^a Men kommer snart igen Q.

7¹ bortrest O; N. u. varder bortfarande EE; N. ungersvennen haver resit bort AA; Ungersven skull ut att bortresa S; Men emellertid fick hans lilla vän sig LL; Emellertid, emellertid Y — 7^a F. jungfrun... N, O, X, AA; Tog hon... Y; Så fick h. e. a. till vän CC; F. jungfrun e. a. kär EE; En annan kärare v. LL; Men hon kommer nog snart igen S — 7^a Som h. tillförne älskat (har) J, N; tillförne M, Q; älskat L; förut älskat P; älskat har R, EE; Som h. förut O, AA; har älskat O; mer älskade AA; Då kom där en annan vän S — 7^a O. ä. nu igen J; O. ä. mer igen O; Hon... K, P, Q, R; Hon ä. h. så gärna EE; Som jungfrun har älskat förr S; Än som den ungersven AA.

8¹ två år J, LL; sex år Ö; sju år U, Y, JJ; När som åren X; v. föräldna L, S, V,

* *Vid upprepn.:* min fader... HH.

AA; voro förlidna K, M—P, T, U, X, Å, CC; blevo förlidna Y; har varit f. FF; voro förflutna Q, Ö; varder förfluten EE; v. framgångna R; v. framlidna LL; voro framliden JJ—8^a K. u. hem igen J, N, P—T, X, Y, DD, EE, GG, LL; Kommer u. igen M; K. ungersvennen igen Ö, AA, FF; Och u. kommer i. O; Då k. ungersvennen hem (i.) U, HH; [sen] K, L, Å, CC, FF, II, JJ; K. unga sjöman hem V; Så är jag hemma igen FF—8^a Och hälsade L; Då hälsade (el. hälsar) han Ö, AA, DD, EE; Straxt hälsade h. X, HH; Då mötte h. DD; Så frågar h. K, N; Så frågte h. M; Och f. av V; Sen gångar han (sig) till R, LL; Då gångar han sig till J; Då går han upp till sin fader O; fader sin P; kär fader s. h.—N, V, Å; kär fadren s. Q, R, S; kära fadren s. J, LL; av fadren s. T; käre fadren s. U; på s. sin X, Ö, AA, DD, HH; svärmodren s. (vid upprep.) HH; Då gick han (upp) till Y, Å; sin svärfaders gård Y; sin s. in Å; Då gångade (el. gångar) han sig FF, GG; till svärfaderns gård FF; in i svärgården in GG; Då går han till sin faders hus II—8^a Och frågar hur... II; käraste min M, O, HH; kärasten m. X, Ö, DD, EE; aller k. m. R; Var är aller... T; Hur lever vännen m. U; Och hälsade goddag GG; För att hälsa på sin vän Y; Till att hälsa upp på sin vän Å; Att hälsa på honom igen J; För att hälsa på sin käraste brud FF; För att se sig litet omkring LL.

9^a Var haver (el. har) du varit... R, T, Ö, GG, LL; Vi har du varit... X; Varför har du varit... Y, AA, CC, HH; så lång HH; Ungersven har v. för länge Å; bortrest Y, Å; för länge b. O; för länge borta J, S, U; [bortrester] T, Ö, FF—HH, LL; borta CC, II; bort X, AA, DD, EE—9^a I d. skall d. (allra) k. stå brud AA, HH; Hans (el. Din) käraste stå brud i dag GG; d. käraste K, M, O, X, DD—FF; din allra käraste CC; allra kärestan P, Q, V; hans käresta Å—9^a Men v. skall... L, Å, II; Vem nu skall... Y; V. skall bli din kärasta J; Men v. som skall bli hans käresta nu Å; V. som k. b. kärestan d. N; Men ho k. vara v. d. O; Vem hon skall få till v. sin U; Hon kan väl b. v. d. P, Q; O. v. som nu blir allra kärestan T; Dock vem k. b. v. min på denna jorden här CC; O. nu så haver du ingen annan kär S; Nu får du gå till bröllopet V; Jag haver ju varit (el. seglat) på böljorna blå X, Ö, AA, GG, HH, LL—9^a D. vete... T; D. vete endast Gud U, Å; allenast O—Q, II; D. v. visst Herren Gud S; D. v. allra käraste Gud FF; Och se där din förra brud V; Sen jag för härifrån Ö; Dit jag skulle bortgå GG; I städer som på land LL; Uti det vilda hav

AA; Och haver ja vågat mitt liv HH; Där mången har mistat sitt liv X; När du varit borta så lång PP.

10^a går O; Då gick han sig V, CC; Då gångar han sig X, GG, LL; U. han g. sig AA; i brudhuset in X, AA; i sin kamma-re in LL; åt k. in J, II; åt k. T; i k. in L, N, O, Q—S, V, Z—Å, CC, FF, GG; Ungersvennen g. sig i brudhus DD, EE; Lilla u. han gingo sig in i brudhus HH; U. han gångar sig på k. sin U—10^a kambar J, Q, GG; och krusar s. h. J, L, N, O, S, V, GG, II; För att kamma o. krusa s. h. T, U, Å, FF, LL; Han krusar, han kammar s. h. R; Själv k. han o. krusar s. h. CC; För att skåda vännen sin AA; Ja, i brudhuset in X, DD, EE, HH—10^a Sen går... II; Sen gick han upp till b. O; Sen gick han sig t. bröllopet V; Så gick han till bröllopsgården upp U; [den] b. K, L, N, T, Å, II; på [den] b. M; till brölloppsalen in J, LL; (in) i brölloppsalen in Å, GG; [den] bröllopets gård Q, Z, CC, FF; [den] brudens gård R; på jungfruns gård S; Det lyster honom X; Då löste (el. lyste) han AA, DD; Där lyster han EE; att dansa en dans X, DD, EE; att få leda en dans AA; Strax längtade han att taga en dans HH—10^a Där b. det står L; Där (som) b. skulle stå U, CC; Ja, som b. stod FF; A. intill där bröllop står O; b. står J, K, M, N, Q, R, Z, Å; Stod bruden mitt i en ring LL; För att vännen sin träffa få T; För att dansa med lilla vännen sin V; För att se sig litet omkring Å; Och hälsade goddag GG; Med unga bruden sin AA, DD, EE; Med fordna bruden sin HH; Med allra kärasten sin X.

10 a Då gick han sig till bröllopet och gick uti brudsalen in. Där gick han se allra kärestan sin, som satt mitt uti en ring V.

11^a Så tog... U, CC, II, LL; Och tar b. Z; Han tar unga b. P, Q; Ungersven tog jungfrun J, Å; Ungersven tar b. L, O; i snövit h. J, O, Å; i snövita h. U, Z, Å, CC; i snövitan h. K—N, P—R, T, II, LL; Då t. h. i jungfruns snövita h. S; Då t. h. jungfruns snövita h. FF; Och ungersven t. jungfruns snövita h. Y; Han tog uti hennes snövita h. V; Då tog h. b. (även brudgummen) vid handen GG—11^a Och dansar... J, N; H. dansade... K, L, O, R, S, Å, II; Och dansade... M, T, U, Y—Å, CC, FF, LL; Och valsade GG; Och d. ett varv kring golv P, Q; g. ikring O—11^a som de d. J, V, Y, Å; som h. valsade GG—11^a S. b. hennes k. J, Y, LL; S. blekna jungfruns k. Å; Blev jungfrun blek om k. V.

12^a Min vän varför... S; Vadföre... Z; V. ä. d. vorden så b. N; Varför ä. d. s. blek i dag V; Varför rodnar du och bleknar LL—12^a O. är allo intet r. Q, CC, II; Du är ju

alls intet r. S; O. icke mera r. L; Varför(e) är du så blå X, AA, DD; Som förr varit N, R, GG; rosenderöd N, GG; rosenröd R; Som förr har varit så r. P, T—V, Y—Å, FF, LL — 12^a Därför att de talat osanningen T; För att de har t. osanningen V; För att folket har narrat mig Y; De andra hava narrat mig N; En annan haver lockat mig MM; Ja det haver en annan narrat mig U; Har någon varit och bedragit dig FF; D. h. skrivit åt mig falska brevena P; Det kom ett falskt brev ifrån dig LL; Du må väl vara X; Vad skall jag icke vara AA; både bleker och blå X, AA; Jag må väl rodna och blekna DD — 12^a De sagt. . . K, M, N, Å; De ha sagt. . . J, L, O—S, Z, CC, FF, GG, II; Och sagt att. . . T, U, Y, Å, MM; [att] d. varit d. O, R; är död P, Q, Z; vart död M; Och sagt du har varit d. V; Som sade du v. d. LL; Efter du trolöser är X; Då jag trolövar är AA; När som jag trolövar var DD.

12^a Vem haver nu bedragit dig AA; Har någon annan narrat dig EE; Hur kunde du väl säga OO — 12^a Sen jag ifrån dig for AA, EE; Att jag har varit död OO — 12^a De hava (*el.* haver) ju sagt att du varit död AA, EE; Som haver skrivit så många brev OO — 12^a Och det har bedragit mig EE; Just det bedrog ju mig AA; Till dig min lilla vän OO.

13^a *vers* 10¹ *upprepas* i J, K, M, R, S, U, V, Å, CC, FF, II; gick O, JJ; åt k. T, Y; åt k. in N; Sen gångar han sig P, Q, X, LL; i en k. in LL; Så gick han in i k. (in) O, GG; Lilla u. han gingo sig i. . . HH — 13^a Slog d. till o. s. J; Slog d. till igen L; Slog d. hårt o. s. S; Slog d. (igen) efter s. O—Q, CC; Slog d. efter sig igen T; Slog. . . II, JJ, LL; Slog hastigt d. . . FF; S. d. i lås om s. X, O, AA, DD, EE, HH; Och slog d. om sig GG; Och satt d. . . V; För att skriva ett skiljebrev Y — 13^a S. s. h. sig. . . J—M, II; Han s. sig N; Där s. h. sig O, S, Å; Då satte han sig U, X, CC, FF, GG; S. satte h. sig ned(er) T, O, AA, DD, EE, HH; Han satte sig ned V, LL; Han sätter sig ned JJ; p. förgyllande s. K, L, N, O, U, V, JJ, LL; förgyllande s. M, GG; en förgyllne s. HH; förgyllande skrin T; att skriva S, X; Emellan sig och sin lilla vän Y — 13^a Och skrev U, V, O, AA, CC—EE, LL; O. skrevo GG; O. han skrev HH; Till (*el.* För) att skriva R, FF; Att skriva T; de l. b. J; det l. b. K—N, U, Å; e. långt skiljobrev JJ; e. skiljobrev O—R, T, V, O, AA, CC—II, LL; Det långa skiljobrev S; Ett brev åt vännen sin X; Som han tillförene haft Y.

14^a När b. var fullskrivet J, L, N—P, R, T—V, Y, Å, Å, AA, CC, EE, GG, II, JJ,

LL; När b. var fullt skrivet S; När b. det var skrivet K, M, X, Å, BB; När b. det voro skrivet Q; När b. varder fullskrivet DD; När b. var färdigt FF; När som glas- set var utrunnet HH — 14^a timman J, K, P, Å, DD, GG; timmarna V, O, AA, CC; voro f. O, CC; gått förbi S, A, II; O. t. den runnit ut T; O. tiden led förbi JJ; O. t. redan var slut FF; O. timme- glas- set runnit ut LL; Och det var ömkerlig BB — 14^a Då drog. . . O, U, X, AA—CC; Då drogo. . . DD, EE; Då tog. . . T, V; han upp. . . J, O; fram L, P, Q, U, X, O, AA, DD, LL; [ut] K, M, T, V, Å, CC, GG, JJ; förgyllene J, L, P, Q, T, U; förgyllende M, GG; förgyllne Y; förgyllande K, BB, DD, EE, LL; ett förgyllande s. U, V, AA, JJ; blanka s. O; S. tager h. sin förgyllande kniv N; Då ränner han med sitt g. s. II; S. vände han om sitt timmeglas *altern.* i R; *vers* 10¹ *upprepas* i X — 14^a O. träder i. . . L, P, Q; O. rände i. . . O, U; O. stinger det i. . . LL; O. stack (det) R, T, V—Y, Å, O—EE, GG; igenom sig R, Y, Å, O—BB; igenom s. l. T, V, X, GG; i sitt unga liv CC—EE; O. sticker genom sig J; O. sticker den genom s. l. N; Mitt igenom s. l. II; Och väntade på s. l. *altern.* i R; O. bad alla flickor komma si X.

14^a Och han drog nu fram ett timme- glas HH — 14^a Då han sig satte att skriv HH.

14 b Och strax han drog fram ett skönt gyllene svärd. Och därmed han borrade bröstet uppå sig och dödde så på stund HH.

15^a började O, R, T, Y, O, NN; [att] J—R, U, V, Y, Å, O, II, LL, NN; Strax började blodet a. r. AA; När bloden BB; b. på att rinna BB, DD, EE — 15^a S. strida s. ner (*el.* ned) K—M, P, Q; S. strida s. fler EE; S. strida s. gå N, LL; S. strida s. klar R; S. strida strömmars flod O; S. s. strömmarna ned Y; S. strömmar i en fors AA; S. strömmar strida mot V; S. i striden strömmen gör II; I strida s. ned T; I strida s. var J, NN; Likt stridda strömmarne O; Liksom vattnets stridiga ström DD; Och strimma, stritna så U; Det svallar liksom en ström X; Han var så ömkerlig BB; Och svärdet mitt uti Å — 15^a Då drog han. . . O, CC; Så slog han. . . Y, GG; Då tog han. . . AA; Då lät(o) han. . . V, HH; Så lade han. . . U; Då öppnar han. . . P, Q, LL; Då öppnade han. . . O, FF; Då spar- kar han. . . L, R—T, TT; sin kammar- dörr i *saml.* var.; Då öppnade h. på dörren BB; Då blänkade han uppå dörren sin DD, EE; Så lossar han på dörren NN — 15^a B. s. flickor se U; B. sin kärast AA; B. unga kärast DD; B. alla flickor CC, FF; B. unga vännen HH; B. lilla vännen R;

B. sin vän Ö, EE, II; Ber sin vän P; Ber unga bruden att s. Q; kom se M, P, R, Ö, CC, EE, FF, HH; kom si AA, DD, II; stig in V; B. falska fröken se J; B. jungfrun in till sig Ä; Och bad kom se, kom se GG; Och lät s. j. se LL; Kom s. j. och se O; Kom hit, min vän, se på (el. och se) N, S, Y, BB, NN; Stig in lilla vännen och se L; Lilla vännen kom och s. T.

16¹ Ack se(r) ni J, BB; Ack sen I O, R; Ack se nu FF; Ack sen, ack sen nu X; Se på nu NN; Och sen nu N; Och hör ni K, M, U; Kom se (el. si) nu Ö, EE; Kom se I CC; Kom se här Z, DD; Kom nu så här HH; Kom hit här V; Kom se, kom se (nu) AA, GG; Ja kommen hit T; Kom hit, skön jungfrur alla Y; Ack si här, jungfrur alla Ä; Ack sir ni mina f. alla II; Se här nu, I jungfrur alla LL; flickor alla J, N, R, T, V, Z, BB, CC, FF, HH, JJ, NN; flickor unga L, U; unga flickor O, Q; flickor all X, GG; vänner alla Ö; svenska flickor DD, EE; du söta jungfru AA; [så] u. K, M — 16² Ymkeligt d. ä. K; Huru ynkligt d. ä. DD; Att se hur. . . HH; Och se hur. . . T, V; h. ynkligt är Y; ynkligt J, L—O, Q, R, U, X, Z, Ä, BB, CC, EE—II, NN; ömkligt V; farligt d. ä. T; Kommen alla in och sen JJ; Och alla vänner här AA — 16³ med falsk tunga L, N, V, Z, BB; m. en falsk tunga Q, GG; m. falsker tunga K, M, R, U; m. två tungor J, Ä, LL; Att hava en falsk tunga Ö, DD, EE; A. hava två f. t. HH; A. hava två tungor uti sin mun X, Y, CC, FF, NN; A. med falsker tunga tala O; Hur ömkligt är tala m. falsk tunga JJ — 16⁴ Och ha. . . K, Q, Z; Och hålla J, L—O, R,

T—Y, Ä, BB—JJ, LL, NN; två¹gossar kär J, Ä, LL; två vänner k. T, V, X, CC, FF, NN; mången k. O, BB, DD, EE, HH; O. hava många vänner så k. Ö.

17¹ Adjö, adjö m. ä. J; A. nu alla flickor Q; A. nu flickor alla Z — 17² [du] J, K, M, Ä; Adjö min otrogne vän Q, Z; Ja en gång få vi träffas Q, Z; träffas J, M; mötas åt K.

18¹ I himmelen, i himmelen J, K, M—O, Q, R, U—X, Z, II, LL, NN; Men en gång S, AA, BB, EE; skola vi mötas S; skola vi råkas BB; få vi träffas AA; får vi råkas EE — 18² Vid. . . AA, EE, LL; himlens J, O, S, NN; smala port X; tränga dörr BB, EE — 18³ I himmelen där. . . R; Då skall du. . . EE; Där skall du. . . O, Q, U; Där skola vi S, X, BB, NN; få svara för O, Q, S, U; alla få se X; alla få veta NN; få lönen BB; D. få vi en gång svara II; Då få vi se vem som orsaken är AA; En gång skall du s. f. CC — 18⁴ Vad illa d. har g. M, U, CC, LL; H. i vi ha g. X, II; Allt illa som vi ha g. S; För allt vad v. ha g. BB; Vad var och en har g. NN; har g. J, K, N, O, Q, V, EE; Vem som bedragit dig AA.

19¹ Gud nåde mig L, R, S, BB, OO; stackars jungfru BB; Men ack mig s. f. T; Voj mig nu s. jungfra Ö; Äh, äh j. arma f. GG — 19² H. i. j. har burit mig åt OO; Vad gärning j. nu g. Ö; H. jag haver bärgat mig R, S; Vart skall jag taga väg GG — 19³ D. e. står (el. är) jag L, R, T, GG, OO; viger med L, R, T, OO; viger vid BB; viger för GG; D. e. står jag vid, därför O — 19⁴ simmar i b. L; ligger död S, T, Ö, BB, GG; l. på bår OO; han ligger i lik R.

Avvikelser PP—SS enligt H.

1¹ söta v. PP, QQ, SS — 1⁴ s. fästevän SS.

2¹ När ungersven. . . RR; D. ungersvennen. . . SS — 2² Ifrån s. hjärtans vän PP; Ifrån s. hjärtans kär QQ, RR; Från sin vän SS — 2³ L. i d. förföra SS.

3² e. a. vän RR — 3⁴ sitt behag RR.

4³ H. s. upp s. g. PP, QQ; grå PP, QQ, SS; H. s. på g. grå RR — 4⁴ Red sig dit PP; Red dit där RR; Red dit SS; bröllopet stod PP, RR, SS; Red sig t. bröllop stod QQ.

5¹ detta veta fick PP, QQ, SS; N. u. kom till brudens hem RR — 5² annat mod RR — 5³ vände PP—SS — 5⁴ O. gick i brudstugan i. PP—SS.

6³ [en] PP, QQ; e. kort s. RR — 6⁴ hennes kind SS.

7¹ S. börja hon. . . PP; börjar QQ — 7⁴ V. ä. kinden s. b. RR.

8¹ blek QQ — 8³ E. annar SS — 8⁴ Sen

d. v. r. från mig PP, SS; Han sade du var död QQ.

9² O. kinden PP, RR; icke r. PP, RR, SS — 9³ En annan har mig PP, RR, SS; lockat PP, SS; bortlockat RR — 9⁴ Han sade du. . . PP, RR; Och s. att du. . . SS.

10¹ Och n. han h. d. PP—SS — 10³ Sprang ungersven PP—SS; i kammaren PP, QQ; till kammaren SS; in i kammaren in RR — 10⁴ [igen] SS; in om s. RR.

11³ tinglas QQ — 11⁴ väntar PP—RR.

12³ [fram] QQ; gyllene s. PP, SS — 12⁴ O. stack (det) uti QQ, PP, SS.

13² S. stridda s. plå PP; plå(r) QQ, SS; s. fler RR — 13³ Så öppnar han dörren QQ; Så öppnade han dörren PP, RR, SS.

14² Och sen. . . PP, QQ — 4⁴ O. hava andra k. PP.

15⁴ D. i. k. finns RR.